

3 grudnia. Święto prawie 5 milionów Polaków

Data publikacji: 3.12.2014 16:15

Dziś, 3 grudnia obchodzony jest Międzynarodowy Dzień Osób Niepełnosprawnych, których w Polsce jest około 5 milionów.

Osoby niepełnosprawne określa się w polskim prawie jako osoby, których stan fizyczny, psychiczny lub umysłowy trwale lub okresowo utrudnia, ogranicza bądź uniemożliwia wypełnienie ról społecznych, a w szczególności zdolności do wykonywania pracy zawodowej, jeżeli uzyskały orzeczenie o zakwalifikowaniu przez organy do jednego z trzech stopni niepełnosprawności (znacznego, umiarkowanego, lekkiego) oraz o niezdolności do pracy.

Według WHO (Światowa Organizacja Zdrowia) osoba niepełnosprawna to taka, która nie może samodzielnie, częściowo lub całkowicie zapewnić sobie możliwości normalnego życia indywidualnego i społecznego na skutek wrodzonego lub nabytego upośledzenia sprawności fizycznej lub psychicznej.

Osoba niepełnosprawna to nie tylko osoba na wózku inwalidzkim, o kulach, niesłysząca, niewidoma czy chora psychicznie. Wystarczy złamana noga czy ręka i wówczas jesteśmy chwilowo niezdolni do pracy i - co za tym idzie - chwilowo stajemy się niepełnosprawnymi. Przyczynami niepełnosprawności są: wady wrodzone, choroby przewlekłe oraz zdarzenia nagłe (wypadki, urazy, zatrucia, infekcje, komplikacje medyczne).

3 grudnia co roku obchodzony jest Międzynarodowy Dzień Niepełnosprawnych. Jednak o takich osobach nie powinniśmy myśleć tylko w tym dniu, ale zauważać ich cały rok. Spotykamy ich na zakupach, w ośrodkach zdrowia, teatrach, muzeach, środkach komunikacji itp. Większość z nich jest zrehabilitowana społecznie i zawodowo i potrafi się odnaleźć w otaczającej ich rzeczywistości. Jednak są i tacy, którzy ze swoją niepełnosprawnością pozostają sami często pozostający w przysłowiowych „czterech ścianach”.

Zgromadzenie Ogólne ONZ 13 grudnia 2006 rezolucją nr 61/106 przyjęło Konwencję o prawach osób niepełnosprawnych. Prezydent RP Bronisław Komorowski ratyfikował Konwencję 6 września 2012.

Najważniejsze przepisy prawa dotyczące osób z niepełnosprawnością to Konstytucja RP, Ustawa o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, Ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz Karta Praw Osób Niepełnosprawnych.

Każda osoba niepełnosprawna może uzyskać oficjalne, administracyjne uznanie jej niepełnosprawności występując o wydanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Dokument taki wydają Powiatowe Zespoły ds. Orzekania o Niepełnosprawności. Uzyskany dokument zawiera podstawowe informacje o przyczynie niepełnosprawności posiadacza, o stopniu niepełnosprawności (znacznego, umiarkowanego lub lekkiego), o wskazaniach dotyczących rehabilitacji, leczenia i wyposażenia w sprzęt ortopedyczny, a także wskazania dotyczące szczególnych uprawnień, jak na przykład prawa do korzystania z ułatwień dla osób niepełnosprawnych zawartych w Prawie o Ruchu Drogowym (karta parkingowa).

Dzieci z niepełnosprawnością do 18 roku życia podlegają obowiązkowi szkolnemu na równi z rówieśnikami. Niektóre dzieci, z racji wskazań zdrowotnych, mogą być nauczane w szczególnych warunkach. O przyznaniu prawa do specjalnego trybu nauczania decydują zespoły orzekające Poradni Psychologiczno-Pedagogicznych, jednak zawsze ostateczna decyzja o wyborze metody i sposobu nauczania leży w gestii rodziców lub opiekunów prawnych dziecka z niepełnosprawnością.

Kształcenie studentów z niepełnosprawnościami wspomagają na niektórych uczelniach wyższych biura ds. studentów niepełnosprawnych. Działają również w Polsce kilka organizacji studenckich skupiających studentów z niepełnosprawnością. Koszty takiego kształcenia (czesne, podręczniki, inne pomoce) dotuje państwo z funduszy

podatników w ramach programu Aktywny Samorząd.

Tak więc każda osoba niepełnosprawna bez względu na wiek czy rodzaj dysfunkcji traktowana powinna być na równi z osobami zdrowymi. Powinna mieć dostęp do wszystkiego, z czego korzystają osoby pełnosprawne. Nie zapominajmy o niepełnosprawnych przez cały rok. Niech każdy dzień będzie dla nas dniem przeżytym godnie.

Andrzej Koenig